ΥΠΑΡΧΕΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΟ ΕΓΚΛΗΜΑ ΕΙΝΑΙ ΟΡΓΑΝΩΜΕΝΟ ΚΑΙ ΕΞΟΛΟΘΡΕΥΕΙ ΤΟ DIESEL

Το diesel που πρώτα αποθεώθηκε, μετά διαπομπεύτηκε και πλέον οδηγείται σε αποκεφαλισμό ήταν η πρωτοπορία του χτες, η καινοτομία του προχτές και το τελευταίο οργανωμένο-νοικοκυρεμένο έγκλημα της βιομηχανίας.

Το πάμε γρήγορα με τρία φαινομενικά ασύνδετα μεταξύ τους ερωτήματα: Γιατί ένας «ανεύθυνος Ισλαμοφασίστας» όπως ο Ahmadinedjad γίνεται μονομιάς «υπεύθυνος και προοδευτικός» την ημέρα που συνθηκολογεί; Απάντηση στο 'The Truman Show'. Πώς καταφέρνεις αυτό που αποθέωνες επί +30 χρόνια να το συκοφαντείς και τελικά να το παραπέμπεις σε λαϊκή ετυμηγορία με προφανή τιμωρία την εξόντωσή του; Απάντηση στα δοκίμια των θεωριών παραπληροφόρησης. Και τέλος, αν συνωμοσιολογικά υποθέταμε ότι το diesel gate εφευρέθηκε ώστε να ενεργοποιηθούν τα κοινωνικά αντανακλαστικά και να δυσφημιστεί (δια)βολικά η τεχνολογία που για τρεις-τέσσερις δεκαετίες υπήρξε αγελάδα ρευστού της αυτοκινητοβιομηχανίας, είναι τελικά «βρώμικο» το diesel ή όσοι το βρωμίζουν;

Η σημερινή φαρισαϊκή αποστροφή προς τον μέχρι πολύ πρόσφατα «πράσινο πετρελαιοκινητήρα» σε δύο μέτωπα ταυτόχρονα (αυτοκίνητα και ναυτικές μηχανές με συνδυαστική εμπορική αξία τάξης μεγέθους τρις) δείχνει βασικά τα εξής.

(Α) Ότι οι θεσμικές προφάσεις περί 'παγκόσμιου δημοσίου συμφέροντος' και 'παγκόσμιας δημόσιας υγείας' αναδιατυπώνονται για να υποστηρίξουν γκεμπελικά την αμέσως επόμενη τεχνολογία. Πώς; Αρνούμενοι και διαπομπεύοντας την τρέχουσα. Αν ονομάζαμε π.χ. την αμέσως επόμενη «τεχνολογία αργύρου», τότε η τρέχουσα πολύ εύκολα διασύρεται κι υποβαθμίζεται σε «τεχνολογία ψευδ-αργύρου».

(Β) Ότι καταναλωτής και βασικές έννοιες λογικής που θα τον έκαναν να διακρίνει μεταξύ ορθών κι εσφαλμένων συλλογισμών και κατ' επέκταση ορθών κι εσφαλμένων συμπερασμάτων έχουν τόση αξία στην ζωή του όσο μια χτένα στα χέρια του α-βόστρυχου Fabien Bhartez. Προκειμένου να παραμείνει ανταγωνιστικός, trendy, νοικοκυραίος κι επιτυχημένος, ο καταναλωτής γίνεται εξαρτημένος σε ένα είδος βιομηχανικού Συνδρόμου της Στοκχόλμης. Παράλογο θύμα που αντιλαμβάνεται την έλλειψη κακοποίησης ως πράξη καλοσύνης.

Όσοι, τώρα, έχουν βρεθεί από την άλλη πλευρά του φράχτη, στη βιομηχανική διοίκηση και λειτουργία, εκεί όπου ο φούρνος ψήνει το ψωμί κι ο αρτοποιός γνωρίζει άριστα τι έχει ή δεν έχει βάλει στη ζύμη του, αναγνωρίζουν ότι δεν υπάρχει οποιοδήποτε είδος συμπόνιας για τον καταναλωτή. Παρά μόνο προφάσεις τύπου Green Development, Ethical Code of Conduct ή Corporate Social Responsibility που δρούν συνδυαστικά και πολύ αποτελεσματικά προς την πλήρη μαλάκυνση κι υποχώρηση βασικών λειτουργιών όπως μνήμη, αντιληπτικότητα, κρίση και βούληση. Κυνικοί, ανελεήτοι ως ανήθικοι μηχανισμοί που είναι τόσο καμμένοι από μισανθρωπιά και αντι-περιβαλλοντική διάθεση ώστε οι κλιματικές απόψεις Trump να μοιάζουν συμπαθείς ενώ γνωρίζουμε ότι ισοδυναμούν «ὡς τόδ' ἆιμα χειμάζον πόλιν» (το αίμα που φέρνει τρικυμία στην πόλη).

Το αν το diesel προκαλεί μόλυνση, θάνατο και σύνδρομο Patau ή ευεργετεί, αναζωογονεί, και τονώνει τα βλαστικά κύτταρα είναι θέμα κυλιόμενης ερμηνείας στον άξονα του χρόνου. Αυτό που τώρα υφίσταται ξαφνικό θάνατο και θα επιπλέει για λίγο ακόμα στη βιομηχανική σκηνή, ήταν η πρωτοπορία του χτες, η καινοτομία του προχτές αλλά σήμερα η δολοφονία μιας κάποτε συναρπαστικής, όμως «στυμμένης» πλέον τεχνολογίας.

Δυστυχώς δεν υπάρχει ποινική δίωξη εναντίον του οργανωμένου βιομηχανικού εγκλήματος και δυστυχέστερα ούτε θα υπάρξει όσο το τελευταίο μπορεί να αποδεικνύει ότι λειτουργεί υπέρ 'του παγκόσμιου, του δημοσίου, του περιβαλλοντικού και του συλλογικού συμφέροντος' που οδηγεί σε 'οικονομική ανάκαμψη' και βιώσιμα επιχειρηματικά κέρδη. RIP Diesel.

Γιώργος Ανδριανόπουλος